Nr 206

Lag

angående ändring i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring;

given Stockholms slott den 9 juni 1967.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen[1], funnit gott förordna, att 1 kap. 3 och 6 §§, 5 kap. 1 § samt 19 kap. 1 § lagen den 25 maj 1962 om allmän försäkring[2] skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

1 kap.

3 §.

Försäkrade enligt denna lag äro svenska medborgare, så ock de som utan att vara svenska medborgare äro bosatta i riket.

Såvitt angår — — — första stycket.

6 §.

Inom folkpensioneringen — — — ett *basbelopp*.

Basbeloppet fastställes av Konungen för varje månad och utgör fyratusen kronor multiplicerat med det tal, vilket angiver förhållandet mellan det allmänna prisläget under andra månaden före den som basbeloppet avser och prisläget i september 1957. Ändring av nämnda tal må ej föranleda ändring av basbeloppet, med mindre talet stigit eller nedgått med minst tre procent sedan närmast föregående ändring av basbeloppet vidtogs. Det sålunda beräknade basbeloppet avrundas till närmaste hundratal kronor.

5 kap.

1 §.

Svensk medborgare, som är bosatt i riket eller som varit mantalsskriven härstädes för det år varunder han fyllt sextiotvå år och för de fem åren närmast dessförinnan, är berättigad till folkpension enligt vad nedan sägs.

19 kap.

1 §.

Arbetsgivare skall — — — för tilläggspension.

Avgift till sjukförsäkringen — — — utfört arbete.

Avgift till försäkringen — — — samma resultat.

---

[1] Prop. 1967: 73; L²U 41; Rskr 260.

[2] Senaste lydelse av 5 kap. 1 § se 1964: 156 och av 19 kap. 1 § se 1966: 350.

Vid beräkning av avgift enligt denna paragraf skall hänsyn icke tagas till arbetstagare, vars lön under året ej uppgått till trehundra kronor, och ej heller till arbetstagares lön eller ersättning i vad den för år räknat överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet. Vad gäller sjukförsäkringen skall vidare, där ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten är för handen, vid beräkning av avgift bortses från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. Såvitt angår försäkringen för tilläggspension skall bortses från arbetstagare, som vid årets ingång uppnått sextiofem års ålder, så ock från arbetstagare i fall då lön eller annan ersättning till honom antingen enligt 11 kap. 2 § sista stycket icke räknas såsom inkomst av anställning eller, om arbetstagaren icke är svensk medborgare och ej heller är bosatt härstädes, avser arbete utom riket.

Om redares — — — stadgas särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968.

Den nya lydelsen av 1 kap. 6 § skall dock tillämpas vid fastställande av basbelopp för tid från och med augusti 1967.

Äldre bestämmelser gäller alltjämt i fråga om avgift för tid före den 1 januari 1968.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 9 juni 1967.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL
(L. S.)

(Socialdepartementet) SVEN ASPLING
